

Sygn. akt II Ca 1167/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Piwko

Sędziowie: SO Magdalena Bajor-Nadolska (spr.)

SO Sławomir Buras

Protokolant: protokolant sądowy Iwona Cierpikowska

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2013 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Spółki Jawnej w K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta K.

o ustalenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 11 czerwca 2013 r., sygn. I C 149/11

oddala apelację i zasądza od (...)Spółki Jawnej w K. na rzecz Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta K. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

II Ca 1167/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 11 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Kielcach ustalił, że aktualizacja opłat rocznych od udziałów (...)spółki jawnej w K. we współużytkowaniu wieczystym położonych w K. nieruchomości gruntowych, stanowiących własność Skarbu Państwa, wynosi 442,20 złotych w przypadku działki o numerze (...)i 853,80 złotych w przypadku działki o numerze (...). Sąd Rejonowy oddalił powództwo w pozostałej części i nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 1168,90 złotych tytułem kosztów sądowych oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanej 180 złotych tytułem kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że powództwo oparte na art. 80 u.g.n. ma cechy powództwa o ustalenie i obowiązują w nim ogólne zasady rozliczania kosztów procesu. Powód wygrał spór w około 2 procentach bowiem łączna wysokość opłaty ustalonej przez Prezydenta Miasta K. wyniosła 1322,84 złote, a Sąd uznał za zasadną łączną opłatę w wysokości 1296 złotych. Orzeczenie o kosztach Sąd Rejonowy oparł na treści art. 100 zd.2 k.p.c. Z tytułu kosztów sądowych pobrał od powódki 98% poniesionych w sprawie w związku z opinią biegłego wydatków. Z tytułu kosztów procesu zasądził opłatę wynikającą z §6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w

sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. nr 163, poz.1349 ze zm.). Sąd Rejonowy wskazał ponadto, że aktualną wysokość opłat ustalił na podstawie opinii biegłego M. S., której nie strony kwestionowały.

Od tego wyroku powódka wywiodła apelację. Zaskarżyła wyrok w części oddalającej powództwo (pkt III) oraz w części dotyczącej kosztów (pkt IV,V). Zarzuciła sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu, że przedmiotem i istotą sporu jest ustalenie czy uzasadniona jest dokonana przez Prezydenta Miasta K.aktualizacja opłaty rocznej należnej Skarbowi Państwa od powoda z tytułu współużytkowania wieczystego nieruchomości stanowiących działki (...), a jeżeli tak to w jakiej wysokości, gdy faktycznie przedmiotem sporu jest ustalenie, że aktualizacja dotychczasowej opłaty rocznej z tytułu współużytkowania wieczystego tych działek gruntu z kwoty 323,58 złotych do łącznej kwoty 1322,84 złote jest nieuzasadniona lub uzasadniona w innej niższej wysokości, jak też, że powód zaskarżył całą wysokość zaktualizowanych opłat z tytułu współużytkowania wieczystego działek (...) co nie miało miejsca bowiem przedmiotem zaskarżenia była różnica pomiędzy opłatą roczną z tytułu współużytkowania w wysokości dotychczasowej oraz wysokością opłaty rocznej określoną w wypowiedzeniu Prezydenta miasta K.z 29 grudnia 2010 roku.

Powódka zarzuciła też naruszenie art. 98 k.p.c. i art. 100 zd.2 k.p.c. przez przyjęcie, że pozwany nie przegrał sprawy a uległ tylko w nieznaczej części swego żądania.

Skarżąca wniosła o uchylenie punktu III. zaskarżonego wyroku i zmianę punktu IV. przez nakazanie pobrania kosztów sądowych od pozwanego oraz zmianę punktu V. przez zasądzenie kosztów procesu od pozwanego na rzecz powódki.

Pozwany wniosł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku apelacyjnego powódki i uchylenia rozstrzygnięcia o oddaleniu pozostałej części powództwa. Wniesienie sprzeciwu od orzeczenia samorządowego kolegium odwoławczego, wydanego po rozpoznaniu wniosku wieczystego użytkownika na podstawie art. 79 ustawy o gospodarce nieruchomościami, prowadzi do przekazania sprawy do właściwego sądu, a pozew zastępuje złożony w trybie art. 78 ust.2 u.g.n., po otrzymaniu wypowiedzenia, wniosek wieczystego użytkownika, o ustalenie, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona albo jest uzasadniona w innej wysokości. Skoro wniosek ten jest z mocy prawa traktowany jako pozew to winien czynić zadość wymogom formalnym określonym przez przepisy kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności art. 187 k.p.c.

Słusznie Sąd Rejonowy wskazał, iż sprawa rozpoznawana na podstawie art. 80 u.g.n. ma cechy sprawy o ustalenie, czego apelująca nie neguje. Jest to niewątpliwie sprawa o charakterze majątkowym, a zatem obowiązkiem powoda jest określenie wartości przedmiotu sporu (art. 187§1 pkt 1). Na wezwanie do usunięcia braków formalnych pozwu powódka wskazała wartość przedmiotu sporu na kwotę 15 874,08 złotych, odpowiadającą sumie dwunastomiesięcznych opłat łącznych za współużytkowanie wieczyste, w wysokości zaktualizowanej przez Prezydenta Miasta K.. W ten sposób powódka zakreśliła ramy swego żądania. Ze stanowiska powódki wyrażonego w piśmie z 13 czerwca 2013 roku, wskazującym wartość przedmiotu sporu, należy wnioskować, iż zakwestionowała dokonaną aktualizację opłaty w całości. Skoro żądanie powódki wywodzi się z art. 78 ust. 2 u.g.n., który przewiduje możliwość żądania ustalenia, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona albo, że aktualizacja opłaty jest uzasadniona w innej wysokości, to należało uznać, że wskazując wartość przedmiotu sporu odpowiadającą całej zaktualizowanej opłacie powódka wybrała pierwsze z alternatywnie wskazanych w cytowanym przepisie żądań. Powoływanie się na oba żądania równocześnie nie jest dopuszczalne. Ubocznie tylko zauważyć należy, że w takim przypadku wartość przedmiotu sporu powinna odpowiadać różnicy pomiędzy dotychczasową opłatą a opłatą zaktualizowaną.

Powódka nie może powoływać się na to, że nigdy nie określiła wysokości opłaty, której ustalenia się domaga. Powódka powinna była określić żądanie, a skoro tego nie uczyniła to słusznie Sąd Rejonowy uznał, że jej stanowisko w

przedmiocie aktualizacji opłaty wyraża treść pisma, wskazującego wartość przedmiotu sporu. Wymagane przez art. 187§1 pkt 1 k.p.c. dokładne wskazanie przedmiotu sporu ma na celu jednoznaczne określenie przedmiotu osądzenia i zakresu udzielenia ochrony prawnej. Przez wskazanie wartości przedmiotu sporu powód określa treść oczekiwanego rozstrzygnięcia. Powódka była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika i przyjmowanie założenia, iż nie miał on świadomości skutków złożonego oświadczenia co do przedmiotu sporu byłoby nieuzasadnione. Należy mieć na uwadze, że stanowisko strony powodowej co do zakresu jej żądania winno być określone w sposób jednoznaczny, gdyż wiąże się z tym prawo do obrony strony przeciwnej. Nie jest więc dopuszczalne powoływanie się na to że zakres żądania (przy jego przemilczeniu) był inny od wskazanej wartości przedmiotu sporu.

Nie zmienia też oceny trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego fakt, że powódka zgodziła się z wnioskami opinii i ostatecznie domagała się ustalenia opłaty w wysokości wskazanej przez biegłego, a zatem wносиła o ustalenie, że aktualizacja jest uzasadniona w innej wysokości. Takie stanowisko świadczy o ograniczeniu powództwa i nie ma wpływu na ocenę wyniku sporu. Ograniczając żądanie strona powodowa winna cofnąć powództwo w pozostałym zakresie, a jeżeli tego nie uczyni powództwo w tej części ulega oddaleniu. Zaskarżone rozstrzygnięcie jest zatem prawidłowe.

Ustalona przez biegłego M. S. wysokość łączna opłat za współużytkowanie wieczyste działek (...) wyniosła 1296 złotych, a zaproponowana przez Prezydenta Miasta K. opłata łączna, zakwestionowana przez powódkę, wynosiła 1322,84 złote. Słusznie zatem Sąd Rejonowy uznał, że pozwana wnosząca o oddalenie powództwa wygrała spór w 98 procentach. Koszty sądowe zostały rozliczone przez Sąd Rejonowy stosownie do wyniku sporu i powódka została obciążona nimi w 98% zaś o kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł korzystnie dla powódki, przyjmując stawkę odpowiednią dla wartości przedmiotu sporu odpowiadającej łącznej stawce miesięcznej za współużytkowanie wieczyste.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego, które powódka przegrała w całości, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98§1 k.p.c. w zw. z art. 391§1 k.p.c. i w zw. z §6 ust 2 i §13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz.1349 ze zm.).

SSO B.Piwko SSO M.Bajor - Nadolska SSO S.Buras